

De Heer is mijn Herder

Verdrietig, maar dankbaar voor de mooie jaren samen, deel ik u mede dat is overleden mijn lieve, zorgzame man en maatje

Jan de Koning
- King -

* Lange Ruige Weide, 10 december 1923
† Epe, 14 december 2020

Luitenant-Kolonel der Artillerie b.d.
Officier in de Orde van Oranje-Nassau
met de Zwaarden

Toos de Koning-Bonsel

Correspondentieadres:
Ratelplein 3
8161 HM Epe

De begrafenis heeft in besloten kring
plaatsgevonden op de
Nationale Veteranenbegraafplaats in Loenen.

Wij zijn bedroefd maar ook dankbaar dat wij zolang van hem mochten genieten. Onze lieve papa, opa en overgrootvader is thuis in zijn vertrouwde omgeving, in de leeftijd van 89 jaar, rustig ingeslapen.

Jacobus Verstappen
Co, Jacques

Architect en dierenliefhebber

* 22 april 1931 Rosmalen † 19 december 2020

Erna en Koos
Michiel

Ingrid
Solange, Rayan, Amira, Aisha
Cyrille

Nicole en Pedro
Samuel
Laura

Correspondentieadres:
Uitvaartverzorging Van der Steen-Verstappen
Kempelandstraat 9, 5262 GK Vught

Het afscheid zal in familiekring plaatsvinden.

Familieberichtenservice

088 824 0135

familieberichten@mediahuis.nl

mediahuis.nl/familieberichten

Sluiting voor plaatsing ma t/m vr:
dag voor plaatsing 15.00 uur.
Sluiting voor plaatsing zaterdag:
vrijdag 13.00 uur.

Wij zijn bereikbaar van ma t/m vr
8.30 – 17.00 uur en zondag van
14.00 uur – 17.00 uur.

Patiënten ic tonen hun dankbaarheid voor ziekenhuispersoneel

Een hart onder de riem

door Arianne Mantel

DEN BOSCH • Het is alle hens aan dek op de 77 ic-afdelingen in ons land. De ic-medewerkers zijn deze dagen door Covid-19 gedwongen meer dan honderd procent te geven. Om het personeel een hart onder de riem te steken, krijgen ze van patiënten die op deze afdeling hebben gelegen een speciale kerstkaart.

„Zij maken het verschil als je daar ligt. De impact van een ic-opname is enorm”, zegt Daphne Bolman. Ze is nog maar 35 jaar. Haar opname op de intensieve care heeft de kwaliteit van haar leven voor altijd veranderd. In 2013 belandde ze met complicaties na een buikoperatie met lekkende darmen op deze afdeling, met een septische shock en orgaanfalen.

„Mijn vingers en stuitje werden al zwart, mijn nieren werkten niet, de lever viel uit en ik werd geel. Ik ben drie weken lang in een diepe slaap gehouden.”

Verwardheid

Toen Daphne uiteindelijk wakker werd, was ze twintig kilo lichter. Ze kon niet bewegen, niet praten en snapte niet wat er gebeurde was. „Het geduld van het ic-personeel was eindeloos. Ik was een onuitstaanbare patiënt; eten spuugde ik uit, medicijnen verstopte ik. Maar dat kwam doordat ik last had van acute verwardheid; ik was beland in een delier.”

Ondanks de werkdruk heeft het ic-personeel

Daphne door de zware periode gesleept. „Ze hebben zó hard hun best gedaan. Ze kwamen verse jus d'orange en allerlei toetjes brengen, haalden mijn haar uit de knoop, maakten dagboekjes en foto's. En hoewel het echte gevecht na de ic kwam, een lange weg van revalidatie, hebben zij mij erdoorheen gesleept. Ik ben dankbaar voor de levensreddende zorg. Maar ik ben ook bang er weer terecht te komen met corona. Dit personeel verdient respect. Laten we dat tonen door ons aan de maatregelen te houden.”

Applaus

Daphne is inmiddels bestuurslid van de patiëntenorganisatie IC Connect; samen met de stichting Family and patient Centered Intensive Care hebben ze besloten al het ic-personeel een kerstkaart te sturen.

„Wij bedanken deze men-

Iedereen kan meedoen en respect tonen'

sen voor de enorme inzet en deskundige zorg voor alle ic-patiënten (Covid en niet-Covid) en hun naasten in deze bijzondere tijden. Het applaus van het voorjaar was mooi, maar nú moeten we er samen voor zorgen dat er minder besmettingen en ic-opnames zijn. Ik wil iedereen vragen de regie te nemen om besmettingen te voorkomen.”

Ook de beroepsvereniging voor ic-verpleegkundigen stuurt de afdelingen een kerstkaart.

Vicevoorzitter Paul Rood:

„Als dank voor hun inzet en om alle zorgmedewerkers extra kracht te wenssen. Met de oproep #kaartjevoorzorg, via sociale

media, kan iedereen meedoen en daarmee dank en respect tonen.”

Naast de ernstig zieke Covid-patiënten worden jaar-

lijks 80.000 kritieke zieke patiënten op de intensive care behandeld. Circa zeventig procent van hen zal lange termijn gevolgen van

de ic-opname ondervinden. Dit jaar zijn er inmiddels ruim 6100 patiënten met Covid op de ic terechtgekomen.

Daphne Bolman zet de verpleegkundigen Vanessa Mol (links) en Annemarie Beulter in het zonnetje.

FOTO RIAS IMMINK

'Dure buitenlandse kazen vliegen over de toonbank'

Van een onzer verslaggevers

AMSTERDAM • Alles is anders dit jaar, zo ook het kerstdiner. Al is het allerbelangrijkste verschil de porties, merken de verkopers van levensmiddelen.

Bij de delicatessenwinkels schrijven ze zich in de handen. „We zien dertig procent meer klanten, waaronder ook veel nieuwe klanten. En per persoon geven ze zo'n vijftien procent meer uit”, zegt Rick Brantenaar van het Vakcentrum voor Zelfstandig Retailondernemers. „De speciaalzaak is herontdekt.”

Wat mensen dan kopen? „Wat opvalt is de verkoop van wijn. Dat zag je altijd wel met kerst, maar voor sommigen voelt het alsof ze een halve slijterij runnen. En we zijn onszelf als Nederlanders extra aan het verwennen. Dure buitenlandse kazen bijvoorbeeld vonden normaal niet zoveel aftrek, maar vliegen nu over de toonbank.”

Alleen wel in kleinere porties, want de groeps-grootte is beperkt. Dat merken ze ook bij de slagers en poeliers. Kerstrollades hoe-

ven nu maar vier personen te voeden, grote salades en borrelplanken zijn flink geslonken. „Maar dat betekent dus ook dat er meer be-

Kerstdis kleiner, maar specialer

stellingen worden gedaan, alleen kleiner van formaat”, zegt een woordvoerder van de Vereniging van Keurslagers.

Bij de Poeliersbond merken ze hetzelfde. Kalkoenen scoren niet, kalkoenkui-kens wel. Die zijn niet zo groot. En, zo valt zowel de

slagers als de poeliers op, gourmetten neemt een vlucht. Toch een al een 'gouwe ouwe', zou je denken. „Maar dat is avondvullend, en een beetje beleving. Dus we merken echt dat daar meer vraag naar is, aldus een woordvoerder van de Poeliersbond.

Bij de Keurslagers valt nog iets op: de focus ligt niet alleen op het diner. De woordvoerder vermoedt dat mensen gespreid over de dag langskomen, en dat daarom ook meer luxe vleeswaren worden besteld voor ontbijt en lunch. En, zo valt Brantenaar op, we willen niet met lege handen

Michael van de Velde van de Amsterdamse slagerij Louman merkt ook dat er dit jaar meer bestellingen binnenkomen, maar wel voor kleinere gezelschappen.

FOTO RICHARD MOUW

ijsdesserts, garnalen en carpaccio.

De slijters doen eveneens prima zaken, vertelt Ron Andes van de Koninklijke Slijtersunie. „Het is erg sneu voor de horeca hoe de feestdagen verlopen. Maar wij zien dat mensen toch meer geld betalen voor goede flessen wijn. Waar men normaal zo'n 7,50 euro per fles uitgaf, gaat dat nu ruim over de tien. En ze willen er ook echt advies bij.” Opvallend genoeg gaat die vlieger ook op voor bier. De vraag naar een speciaaltje dat goed past bij een gerecht nam toe; duurdere rum en whisky zijn ook in trek.

zelschappen heeft ook impact op wat we deze feestperiode op tafel zetten”, laat een zegsman van Albert Heijn weten. Er wordt juist uitgebreider gekookt op feestdagen, die we intiem vieren. Maar ook hier is gourmet een publiekstrekker, klinkt het, net als

MA ANNEMARIE VAN GAAL, DI WOUTER DE WINTHORP, DO JOHN VAN DEN HEUVEL, VR RONALD PLASTERK, ZA NAUSICAA MARBE

De ellende is voor de machteloze burger

De nieuwe maatregelen van Brussel werken. Want als 50-plusser met een chronische ziekte kan ik nu op maandag- en op donderdagochtend tot drie uur 's middags de binnenstad van Haarlem in. Alle winkels met 'veilig' personeel – personeel dat vlak voor het openen van de deuren een sneltest heeft gedaan – ontvangen gedurende die dagdelen uitsluitend klanten zoals ik.

Ik kan op een verwarmd terras zitten van een van de vele brasserieën rondom de St. Bavo, bediend door vers-getesten, en weer even het gevoel ondergaan van een normaal bestaan in een sociaal-normale stad. Het was er overvol op de terrassen. De horeca en de middenstand zijn gered.

Op die andere dagdelen verschijn ik niet in Haarlem. Dan gaat de rest van de bevolking winkelen en eten en drinken en blijf ik thuis. Zij hoeven niet te lijden aan mijn verzwakte immuunsysteem.

Zoals iedereen van mijn risicogroep doe ik elke week een sneltest bij het teststation voor 50-plussers op de dag en op het tijdstip die voor mij zijn gereserveerd. Dat staafje in keel en neus blijft irritant, maar wat ik ermee aan vrijheid win compenseert dat lichte ongemak in ruime mate.

Ik kan op maandag- en donderdagavond, wanneer de 50-minners de binnenstad hebben verlaten, veilig naar de bioscoop. Ik kan via de ouwe-zakkeningang naar de ArenA en plaatsnemen in de veilige vakken. Ik kan eigenlijk alles doen wat ik anders doe, maar in deze maffe tijden met één heilige regel: afzondering van 50-minners, die nauwelijks (nee, ik zeg niet niet) door de plaag aangetast kunnen worden en die ik vanzelfsprekend mijn beperkingen niet wil opleggen.

Sneltest

Ik kan mijn oude vriend Bob in zijn zorginstelling bezoeken op momenten die voor mij zijn gereserveerd, en dat is binnen 48 uur na mijn wekelijkse test. Het personeel krijgt elke ochtend een sneltest, en Bobs kleinkinderen doen ook eerst een sneltest voordat ze hem omhelzen.

Afgelopen weekende waren we in Barcelona tijdens het maandelijkse 'Gray Weekend', dat overal in Europa is ingevoerd. Aan de aparte 50-plus incheckba-

lies zitten mensen die tot mijn groep behoren en hetzelfde protocol volgen als ik. Het vliegtuig was een van de speciale 'Grey Flights' voor 50-plussers die zich elke week laten testen. Het zat helemaal vol. Deze vluchten worden steeds populairder.

Ik heb veel kritiek op de EU, maar het invoeren van een pan-Europees model voor het isoleren van risicogroepen – zonder het leven van jongeren te beperken of de economie te beschadigen – was een perfecte ingreep.

Kritiekpuntje

Ik zal hem maar noemen, de man op wie ik in het verleden zoveel kritiek had: 'Back To Normal Commissioner' Frans Timmermans, ook een ouwe lul zoals ik, heeft dit voor elkaar gekregen. Ik ben heel anders over hem gaan denken. Het enige kritiekpuntje is de vraag waarom zijn nieuwe titel in het Engels is.

Dit zei Frans: „Gezondheidszorg is meer dan alleen de bescherming van Covid-patiënten. Dus geen botte lockdowns meer. We gaan elk individu, elk bedrijf bijstaan en eigen veiligheidsprotocol te ontwikkelen. Ik parafraseer Harvard-professor Kulldorff: we mogen de last van de ziekte niet laten rusten op zelfstandigen of minderbeelden, die veel meer lijden onder lockdowns dan de welvarenden onder ons, mezelf meerekenend.”

Mijn kinderen zie ik als zij een sneltest hebben gedaan, of wanneer zij twaalf dagen isolatie achter de rug hebben. Zij komen allebei thuis voor het kerstdiner en blijven logeren. We hebben een vol huis, iedereen is gelukkig dat Timmermans de wereld weer geopend heeft. We vieren het leven, want dat is wat je met elkaar doet, ook op de slechte momenten.

Mijn lieve en wijze makker Harry van den Bergh, de ouwe PvDA-reus, hebben we eerder dit jaar moeten begraven tijdens een kale bijeenkomst. Daar stonden we tijdens de eerste lockdown, een handjevol mensen buiten in de wind, want we mochten niet het zaaltje van de Liberaal Joodse Gemeente betreden. Binnenkort kunnen we elkaar omarmen en met elkaar huilen dat Harry, wiens stem ik nog elke dag hoor, er niet meer is.

Het mooie is: er liggen nu protocollen klaar voor als er nog een keer een plaag opduikt, precies wat je van de overheid verwacht.

Noodzakelijk

Nog voordat het vaccin groepsimmuniteit heeft gebracht, kunnen we, zo zei Timmermans, een redelijk normaal leven leiden zonder de mensen die aan Covid kunnen sterven meer risico te laten lopen dan strikt noodzakelijk is. Hoe zullen we Frans noemen? De Verlosser?

En toen schrok ik wakker. Ik schoot rechtop in bed – was het 't woord Verlosser in verbinding met de naam Timmermans dat me deed schrikken? Ik merkte dat ik met woede wakker werd. Woedend dat niets waarvan ik had gedroomd in de verste verte leek op de werkelijkheid om me heen. Er heerst een brutale, fantasievolle lockdown, opgelegd door mensen met drukke banen en vaste salarissen, die dreigt voort te duren tot half maart. De ellende is voor de machteloze burger.

